

ministerens Udtalelse om, at Statens Indtægt derved vilde blive mindre; det var ikke det, man tilsigtede ved dette Lovforslag.

Jeg ønsker egentlig kun — navnlig foranlediget af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) — at gøre et Par Bemærkninger om Overskyldraadet, idet jeg i det hele meget vel kan tiltræde de Udtalelser, den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) fremsatte om dette Punkt i Betænkningen; det forekommer mig, at det ærede Medlem havde forstaaet Udvalgets Udtalelser om Overskyldraadets Opgaver saaledes, at det var Udvalgets Ønske at indskærpe Raadet, at det i Almindelighed skulde medvirke til at gøre Ansættelserne skrappere. Det er imidlertid ikke det, Udvalget har villet sige, og jeg synes heller ikke, det er sagt i Betænkningen; Udvalget har ønsket at understrege, at Overskyldraadets Virksomhed er en dobbelt. Ikke blot at være Appellinstans for Klager, hvad der efter min Mening er mindre væsentligt, men ogsaa — det burde i hvert Fald tillige have den Opgave — at tilvejebringe saa stor Ensartethed i Værdiansættelserne som muligt. Jeg synes, dette er udtalt i Betænkningen, og det var for mit Vedkommende Grunden til, at jeg lod et Ændringsforslag, hvorved jeg tænkte paa at sætte dette ind i Loven, falde. Jeg hører for øvrigt egentlig til dem, der mener, at den nuværende Lovs § 12 giver den fornødne Frihed til at opnaa det, jeg for min Del har ønsket, og da den højtærede Finansminister i Udvalget erklærede sig villig til administrativt at bidrage til, at dette blev indskærpet, kunde jeg saa meget lettere afholde mig fra at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Jeg har i Udvalget fremført Eksempler paa, at Overskyldraadet i de senere Aar synes at have taget noget for kontormæssigt paa Sagerne, dels paa Ansættelserne, dels paa Klagerne, med Tilsidesættelse af den Virksomhed, der for mig er den væsentligste, nemlig at bidrage til, at Ansættelserne bliver nogenlunde ens i de forskellige Landsdele. Jeg har i Udvalget nævnt Eksempler paa Ansættelse paa Øerne af Ejendomme af en bestemt Størrelse med Hensyn til Hartkorn og Areal, og jeg føler mig overbevist om, at i Jylland vilde Ejendomme af lignende Størrelse være blevet ansat langt højere. Jeg har nævnt et Tilfælde, hvor Overskyldraadet efter min Mening alt for kontormæssig, uden at bese den, har nedsat Vurderingssummen for en større Skov betydeligt under det Beløb, som den paa-gældende Skov var ansat til af Godsejerens

egen Skovrider ved Hjælp af den tilkaldte sagkyndige. Jeg har ogsaa paavist, hvorledes Raadet var alt for langsomt i Vendingen med Hensyn til at bidrage til, at Jernbaneskylden blev mere effektiv. Jeg skal ikke her i Salen gentage disse Eksempler. Jeg tror, at Udvalget er enig med mig i, at de er tilstrækkelige til, at det bliver indskærpet Overskyldraadet i større Grad end hidtil at have sin Opmærksomhed henvendt paa den Side af sin Virksomhed: At tilvejebringe større Ensartethed i Vurderingen.

Man maa vel erindre, at vi ikke blot i 1909, da vi fik Forsvarslovene, men ogsaa i 1911—12, da vi gik til Forhøjelsen af Formue- og Indkomstskatten, er kommet en Del højere op i Formueskatten end i 1903, og da Ejendomsskylden for en Del danner Grundlaget for Ansættelse til Formueskat, er det ingenlunde uden Betydning for Befolkningen, om Ejendomsskylden er forskellig fra Sogn til Sogn og mellem Landsdelene indbyrdes.

Det var, som sagt, min Mening, at de Tanker, jeg har fremført i Udvalget paa dette Punkt, kunde imødekommes, og de er jo allerede til Dels imødekommet i Betænkningen; jeg takker den ærede Ordfører for hans Udtalelser herom. Jeg har med disse Ord blot villet henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, hvad der fra Administrationens Side videre kan gøres for at opnaa det af mig her tilsigtede.

Ordføreren (Moesgaard-Kjeldsen): Jeg skal først sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Jeg maa udtale min Forundring over det mærkelige Resultat, det ærede Medlem kom til, nemlig de 33 pCt.s Stigning. I 1910, da den samme Sag var til Behandling her, var der fra Folketingets Side ikke Tale om nogen Stigning. Efter de statistiske Oplysninger er Stigningen kun 9—10 pCt. Hvorfra det ærede Medlem da faar sine 33 pCt., kan jeg ikke skønne. Jeg mener ogsaa, dette rimer saa uendelig daarligt med det ærede Medlems Slutningsbetragtning, at Gennemsnits-Landmanden, den jævne Landmand i de forskellige Stillinger, havde noget svært ved at faa de store Indtægter frem. Selv om han ejede den sidste Del af sin Gaard som en 3die eller 4de Prioritet, var det vanskeligt for ham at faa den tilsvarende Renteindtægt, medens Folk med rede Penge i Bankerne var sikre paa at faa deres. Hvis der virkelig var Grund til at sætte Ejendommene op med 33 pCt., maatte det dog være foranlediget ved, at der er frem-